

สาธารณรัฐเซอร์เบีย (Republic of Serbia)



ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่ 88,361 ตารางกิโลเมตร

ชื่อประเทศ สาธารณรัฐเซอร์เบีย ประกอบด้วย 2 มณฑล ได้แก่ โคโซโว และวอยโวดีนา (เดิมเซอร์เบียเป็นหนึ่งในสหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวียซึ่งประกอบด้วย 2 รัฐ ได้แก่ เซอร์เบียและมอนเตเนโกร ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นเซอร์เบียและมอนเตเนโกร โดยเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2549 มอนเตเนโกรได้มีการลงประชามติเป็นอิสระจากเซอร์เบีย จึงเหลือเพียงเซอร์เบียในปัจจุบัน)

พื้นที่ 102,350 ตารางกิโลเมตร

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ทางใต้ของยุโรป ระหว่างประเทศ มาซิโดเนียและฮังการี

สภาพอากาศ แบบภาคพื้นเมดิเตอร์เรเนียน อากาศร้อน แห้ง และมีหิมะตกหนักในหน้าหนาว

เมืองหลวง กรุงเบลเกรด (Belgrade)

ประชากร 7,379,339 ล้านคน (2552 est.)

ภาษา ภาษาเซอร์เบีย 95 % (ภาษาราชการของประเทศ) ภาษาโครเอเชีย (ภาษาราชการในวอยโวดีนา)

ภาษาอัลแบเนีย 5 % (ภาษาราชการในโคโซโว)

ศาสนา คริสต์นิกายออร์ทอดอกซ์ 65% มุสลิม 19% โรมันคาทอลิก 4% โปรเตสแตนต์ 1% อื่นๆ 11%

วันชาติ (Day of Statehood) วันที่ 15 กุมภาพันธ์

เศรษฐกิจการค้า

GDP (official exchange rate) 50.06 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2551 est.)

GDP per capita 10,800 ดอลลาร์สหรัฐ (2551 est.)

อัตราการเจริญเติบโต 5.4% (2550 est.)

โครงสร้าง GDP :

ภาคเกษตร 12.3%

ภาคอุตสาหกรรม 24.2%

ภาคบริการ 63.5% (2550 est.)

อัตราการจ้างงาน 2.961 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (2548 est.)

อัตราการว่างงาน 18.8 % (2550 est.)

งบประมาณ รายรับ 9.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รายจ่าย 9.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2550 est.)

หนี้สาธารณะ 37 % ของ GDP (2550 est.)

สินค้าเกษตรที่สำคัญ ัญพืช ผลไม้ ผัก ยาสูบ

อัตราเงินเฟ้อ 6.8% (2550 est.)

ดุลบัญชีเดินสะพัด -6.7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2550 est.)

มูลค่าการส่งออก 8.824 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2550 est.)

มูลค่าการนำเข้า 18.35 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2550 est.)

สินค้าส่งออกที่สำคัญ สินค้าอุตสาหกรรม อาหาร สัตว์มีชีวิต เครื่องจักรและอุปกรณ์การขนส่ง

ตลาดส่งออกที่สำคัญ อิตาลี 28.9 % เยอรมนี 16.6 % กรีซ 7.1 % ออสเตรีย 7 %

ฝรั่งเศส 4.9 % สโลเวเนีย 4.1 % (ปี 2547)

สินค้านำเข้าที่สำคัญ เครื่องจักรและอุปกรณ์การขนส่ง สินค้าอุตสาหกรรม เชื้อเพลิง น้ำมันหล่อลื่น

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ เยอรมนี 18.5 % อิตาลี 16.6 % ออสเตรีย 8.3 % สโลเวเนีย 6.7 % บัลแกเรีย 4.7 %

ฝรั่งเศส 4.5 % เนเธอร์แลนด์ 4.1 % (ปี 2547)

เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ 14.22 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2550 est.)

หนี้ต่างประเทศ 26.24 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (2550 est.)

สกุลเงิน ดินาร์ (dinar)

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา dinars per US dollar 54.5 (2550)

ทรัพยากรธรรมชาติ ปิโตรเลียม ก๊าซ ถ่านหิน เหล็ก ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี

การเมืองการปกครอง

ประธานาธิบดี Boris Tadic ดำรงตำแหน่งเมื่อ กุมภาพันธ์ 2551

นายกรัฐมนตรี Mirko Cvetkovic ดำรงตำแหน่ง กรกฎาคม 2551

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข ซึ่งประธานาธิบดีได้รับเลือกตั้งโดยตรง มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล ได้รับเลือกตั้งจากสภาสำหรับมณฑลอิสระ โคโซโวอยู่ภายใต้การบริหารของสหประชาชาติ

สถาบันการเมือง ประกอบด้วยสถาบันหลัก คือ รัฐสภา ซึ่งมีลักษณะเป็นสภาเดี่ยว มีสมาชิก 250 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ มีวาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งต่อไปจะมีขึ้นในช่วงเดือน ธันวาคมปี 2550

ประวัติศาสตร์เซอร์เบีย (ยูโกสลาเวียเดิม) โดยสังเขป

ก่อน 1903 ชนชาติต่างๆ ที่จะรวมเป็นยูโกสลาเวียได้มีการรวมตัวเป็นอาณาจักรปกครองตนเอง โดยมีเชื้อชาติต่าง ๆ ดังนี้

สโลวีเนีย - ชาวสโลวีนิตั้งถิ่นฐานเมื่อศตวรรษที่ 6 และได้ยึดถือศาสนาคริสต์ในช่วงศตวรรษที่ 8 โดยพยายามที่จะกำหนดและป้องกันวัฒนธรรมของตนเอง 100 ปีต่อมา ชาวสโลวีนิตกอยู่ภายใต้การปกครองของราชอาณาจักร Frankish German และชาวเยอรมันก็ได้เดินทางมาตั้งรกรากร่วมกับชาวสโลวีนิ และต่อมา เจ้าแห่งราชวงศ์ Hapsburg ก็เข้ายึดสโลวีเนีย โครเอเชีย - ชาวโครแอตส์แห่งโครเอเชียและสโลวีเนียปกครองตนเองระยะหนึ่ง แต่ในที่สุดก็ตกอยู่ภายใต้การปกครองของฮังการีและออสเตรียชาวโครแอตส์แห่งดัลเมเชีย (Dalmatia) อยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรไบซันไทน์ ฮังการี เวนิเชียน ฝรั่งเศส และออสเตรีย ตามลำดับ เซอร์เบีย - อาณาจักรเซอร์เบียมีความรุ่งเรืองเกือบเทียบเท่ากับอาณาจักรไบซันไทน์ระยะหนึ่งในยุคกลาง (medieval) แต่ก็ตกไปอยู่ใต้การปกครองของอาณาจักรออตโตมันกว่า 500 ปี ก่อนที่จะได้รับเอกราชในศตวรรษที่ 19 มอนเตเนโกร - ชาวมอนเตเนโกรอยู่ภายใต้การปกครองของนักบวชเป็นศตวรรษๆ และปกป้องประเทศภูเขาของตนให้ปราศจากผู้รุกรานได้ดี บอสเนีย - บอสเนียเปลี่ยนศาสนาเป็นอิสลามภายใต้การปกครองของอาณาจักร ออตโตมัน และได้ถูกอาณาจักรออสเตรีย-ฮังการีกลืนในช่วงต่อมามาซิโดเนีย - ชาวมาซิโดเนียประกอบด้วยชนกลุ่มน้อยจากหลายเผ่าพันธุ์ อยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรออตโตมัน ค.ศ. 1903 เกิดจลาจลในที่ต่างๆ ในช่วงที่อาณาจักรออตโตมันและออสเตรีย-ฮังการีมีความอ่อนแอของประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดได้แก่สโลวีเนีย โดยมีการปลงชีวิตเจ้าผู้ครองประเทศจากราชสกุลหนึ่งโดยอีกราชสกุลหนึ่ง และอยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงการปกครองไปในระบอบประชาธิปไตยโดยมีกษัตริย์เป็นประมุขประเทศ

1914-1921 สงครามโลกครั้งที่ 1

ค.ศ. 1918 ฝ่ายทหารเซอร์เบียจัดประชุมกับชาวเซอร์เบียและโครแอทที่กรุงเบลเกรด และก่อตั้งราชอาณาจักรเซอร์เบีย โครแอท และสโลวีเนีย ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นยูโกสลาเวีย โดยมีกษัตริย์ Aleksandar เป็นกษัตริย์องค์แรก ของยูโกสลาเวีย

1921-1928 ราชอาณาจักรยูโกสลาเวีย ปกครองโดยสมาชิกรัฐสภา (Parliamentarian kingdom)

1929-1941 ราชอาณาจักรยูโกสลาเวีย ปกครองด้วยอำนาจเผด็จการ โดยกษัตริย์ (Authoritarian kingdom)

1931 กษัตริย์ Aleksandar ยุติการปกครองประเทศแบบสมบูรณาญาสิทธิราช และเริ่มการปกครองแบบ รัฐธรรมนูญที่มีระบอบประชาธิปไตยแบบจำกัด วิกฤติเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อยูโกสลาเวีย

ค.ศ. 1934 กษัตริย์ Aleksandar ถูกปลงพระชนม์โดยชาวนูบแกเรียที่เมือง Marseille ฝรั่งเศส

เจ้าชาย Pavle แต่งตั้งคณะสำเร็จราชการแทนมกุฎราชกุมาร Petar

26 ค.ศ. 1939 คณะผู้สำเร็จราชการฯ ลงนามในความตกลง Sporazum ให้โครเอเชียมีสิทธิปกครองตนเอง โดย ยูโกสลาเวียยังคงดูแลด้านการทหาร การต่างประเทศ การค้า และการคมนาคม ให้กับโครเอเชีย

1941 - 1945 สงครามโลกครั้งที่ 2 (เริ่มเมื่อวันที่ 1 ก.ย. 1939)

27 มี.ค. 1941 ฝ่ายทหาร โคนคณะผู้สำเร็จราชการฯ และแต่งตั้งให้มกุฎราชกุมาร Petar เป็นกษัตริย์ (ซึ่งขณะนั้นมีอายุ 16 ปี)

6 เม.ย. 1941 กองทัพอากาศเยอรมัน (The Luftwaffe) ที่ระเบิดที่กรุงเบลเกรด และกำจัดการกองกำลังทหารของยูโกสลาเวีย กษัตริย์ Petar พร้อมด้วยรัฐบาล ลี้ภัยออกนอกประเทศ

1944 ฝ่ายคอมมิวนิสต์ยึดยูโกสลาเวีย นำโดยจอมพล Josip Tito

7 มี.ค. 1945 จอมพล Josip Tito เป็นนายกรัฐมนตรี

29 พ.ย. 1945 ยุติระบบกษัตริย์ และเปลี่ยนชื่อประเทศเป็น Federal People's Republic of Yugoslavia

14 ม.ค. 1953 จอมพล Tito ขึ้นเป็นประธานาธิบดียูโกสลาเวีย

1963 เปลี่ยนชื่อประเทศเป็น Socialist Federal Republic of Yugoslavia

16 พ.ค. 1974 ยูโกสลาเวียออกพระราชบัญญัติระบุให้จอมพล Tito เป็นประธานาธิบดียูโกสลาเวียตลอดชีพ

4 พ.ค. 1980 จอมพล Tito ถึงแก่อสัญกรรม ความแตกแยกระหว่างรัฐต่างๆ ที่ประกอบเป็นสหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวียเริ่มปรากฏ

9 ค.ศ. 1989 Slobodan Milosevic ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี

25 มี.ย. 1991 โครเอเชียและสโลวีเนียประกาศแยกตัว

6 เม.ย. 1991 สงครามระหว่างรัฐบาลบอสเนียและชาวพื้นเมืองเชื้อสายเซอร์เบียเนื่องจากพยายาม

แยกตัวเป็นอิสระ

21 พ.ย. 1995 Milosevic ได้ร่วมกับ ประธานาธิบดีโครเอเชีย และบอสเนีย ฯ ลงนามในข้อตกลงสันติภาพ Dayton ภายหลังจากการ โจมตีทางอากาศของ NATO

15 ก.ค. 1997 Milosevic ลงจากตำแหน่งประธานาธิบดี

24 ก.ย. 1998 NATO ยื่นคำขาดให้ Milosevic ยุติการสู้รบกับชาวแอลเบเนียนโคโซโวมิเช่นนั้นจะถูกโจมตีทางอากาศ

6 ต.ค. 2000 Milosevic พ่ายแพ้การเลือกตั้งต่อ นาย Vojislav Kostunica

7 ต.ค. 2000 นาย Vojislav Kostunica สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี

4 ก.พ. 2002 เปลี่ยนชื่อประเทศจาก Federal People's Republic of Yugoslavia เป็น Serbia and Montenegro

21 พ.ค. 2006 ประชาชนมอนเตเนโกร ได้ลงประชามติให้มอนเตเนโกรเป็นอิสระจากเซอร์เบีย

5 มิ.ย. 2006 เซอร์เบียได้ประกาศการแยกตัวอย่างเป็นทางการระหว่างเซอร์เบีย และมอนเตเนโกร โดยเซอร์เบียจะเป็นผู้สืบทอด

วิกฤตการณ์ยูโกสลาเวีย

ความแตกแยกของยูโกสลาเวียในปัจจุบันมีที่มาเป็นปัจจัยพื้นฐานหลายประการ ที่สำคัญประการหนึ่งคือปัจจัยทางประวัติศาสตร์ ซึ่งสั่งสมมานานกว่าพันปีจากการที่สาธารณรัฐต่างๆ ซึ่งมาร่วมกันเป็นสหพันธ์ฯ มีเชื้อชาติ ศาสนา ความเป็นมาทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติจึงเป็นปัญหาที่ถูกรุ่นมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างชาวโครแอต ชาวเซิร์บ และชาวมุสลิม ในอดีตสโลวีเนียและโครเอเชียเคยเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรโรมันและจักรวรรดิออสเตรีย-ฮังการี แห่งราชวงศ์แฮบส์บวร์ก (Hapsburg Empire) มาเป็นเวลาหลายศตวรรษ จึงมีความเกี่ยวพันทางสังคม วัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และจิตใจกับยุโรปตะวันตก ในขณะที่รัฐทั้งหลายทางตอนใต้ คือ เซอร์เบียมอนเตเนโกร บอสเนีย-เฮอร์เซโกวีนา และมาเซโดเนีย เคยอยู่ภายใต้อำนาจของอาณาจักรไบแซนไทน์ (Byzantine) และจักรวรรดิออตโตมัน (Ottoman) มานับพันปี จึงได้รับการหล่อหลอมวัฒนธรรมแบบบอลข่าน คือ แบบมุสลิมหรือคริสเตียนตะวันออก (Orthodox) ถึงแม้ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 สิ้นสุดลงด้วยการล่มสลายของจักรวรรดิออสเตรีย-ฮังการี และมีการก่อตั้ง “อาณาจักรเซิร์บ โครแอต และสโลวีเนีย” (Kingdom of Serbs, Croates and Slovenes) เป็นประเทศเอกราช โดยมีกษัตริย์ปกครอง แต่เสถียรภาพทางการเมืองภายในยังคงคลอนแคลน เพราะรัฐต่างๆ ซึ่งมีความแตกต่างด้านเชื้อชาติและศาสนา ยังคงมีความขัดแย้งกันลึกๆ ในปี 1929 กษัตริย์ Aleksandar ได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็น Kingdom of Yugoslavia และปกครองประเทศด้วยนโยบายเด็ดขาด โดยความร่วมมือของทหารตลอดมา จนได้รับขนานนามว่าเป็น “Royal Dictatorship” เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้สิ้นสุดลง ประธานาธิบดี Josip Tito สามารถยึดเหนี่ยวรัฐต่างๆของยูโกสลาเวียให้รวมกันอยู่ต่อไป ทั้งนี้ โดยใช้นโยบายอันเด็ดขาดกอบปรักับอัจฉริยภาพของ

ประธานาธิบดี Tito เอง จนกระทั่งเมื่อประธานาธิบดี Tito ถึงแก่กรรมเมื่อปี 1980 ความแตกแยกระหว่างรัฐ ทั้งหลายที่ประกอบขึ้นเป็นสหพันธรัฐยูโกสลาเวียก็เริ่มปรากฏขึ้น และเมื่อ นาย Slobodan Milosevic ผู้นำ เชื้อสายเซิร์บ ซึ่งมีแนวคิดชาตินิยม ก้าวขึ้นสู่อำนาจในปี 1989 ความขัดแย้งภายในจึงได้ทวีความรุนแรงจน เกิดวิกฤตการณ์ยูโกสลาเวียเดิมประกอบด้วย 6 สาธารณรัฐ กล่าวคือ สาธารณรัฐสโลวีเนีย โครเอเชีย เซอร์เบีย บอสเนีย-เฮอร์เซโกวีนา มอนเตเนโกร และมาซิโดเนีย และมณฑลอิสระโคโซโวและวอยโวดีนา ซึ่งเป็น มณฑลปกครองตนเอง เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 1991 สาธารณรัฐสโลวีเนียและโครเอเชีย ได้ประกาศแยกตัว เป็นเอกราช ไม่อยู่ภายใต้การปกครองของยูโกสลาเวียอีกต่อไป ภายหลังจากการออกเสียงประชามติทั่ว ประเทศในสาธารณรัฐทั้งสอง การประกาศเป็นเอกราชดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของวิกฤตการณ์ ยูโกสลาเวีย ซึ่งได้ขยายตัวเป็นสงครามกลางเมืองในเวลาต่อมา เมื่อสาธารณรัฐมาซิโดเนียและบอสเนีย - เฮอร์เซโกวีนา ได้ประกาศยกตัวออกเป็นรัฐเอกราชเช่นเดียวกัน เมื่อเดือนกันยายนและตุลาคม 1991 ตามลำดับ

สถานการณ์ในโคโซโว

โคโซโวเป็นมณฑลอิสระแห่งหนึ่งทางภาคใต้ของสาธารณรัฐเซอร์เบีย ประกอบด้วยชาวแอลเบเนีย ร้อยละ 90 จากประชากรจำนวน 2 ล้านคน ในปี 1998 เคยเกิดการสู้รบอย่างรุนแรง ระหว่างกองกำลังชาว โคโซวาร์ เชื้อสายแอลเบเนีย กับกองทัพของเซอร์เบียเมื่อเซอร์เบียประกาศยกเลิกสถานะการปกครอง ตนเองของโคโซโว การสู้รบขยายตัวไปสู่การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวแอลเบเนียอย่าง โหดเหี้ยม ส่งผลให้เกิดผู้ลี้ภัยชาวแอลเบเนีย ในประเทศเพื่อนบ้านจำนวนมาก การสู้รบดังกล่าว ยุติลงเมื่อ NATO ใช้ปฏิบัติการทาง ทหารกับเซอร์เบีย ในปี 1999 ซึ่งต่อมา NATO ได้ส่งกองกำลัง Kosovo Force (KFOR) เข้าไปปฏิบัติการ รักษาสันติภาพในโคโซโว และสหประชาชาติได้จัดตั้งองค์การบริหารชั่วคราวขึ้นในโคโซโว (UNMIK) อย่างไรก็ดี กล่าวได้ว่า สถานการณ์ในโคโซโวหลังปี 1999 ยังไม่สงบนัก เนื่องจากการปะทะกันระหว่าง ชาวโคโซโวเชื้อสายแอลเบเนีย กับเชื้อสายเซิร์บอยู่เป็นประจำ ก่อให้เกิดความตึงเครียดเป็นระยะๆ

การเจรจาระหว่างชาวโคโซโวเชื้อสายแอลเบเนีย กับเชื้อสายเซิร์บ

เมื่อวันที่ 20-21 กุมภาพันธ์ 2006 ได้มีการเจรจาแบบเผชิญหน้าครั้งแรกระหว่างฝ่ายเซิร์บ และฝ่ายอัลเบเนียน ในโคโซโว ที่กรุงเวียนนา เพื่อกำหนดสถานะในอนาคตของโคโซโว โดยเป็นการเจรจาระหว่างเจ้าหน้าที่ ระดับกลางของทั้งสองฝ่าย และมีเจ้าหน้าที่ซึ่งแต่งตั้งโดยคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติเป็นผู้ ประสานการเจรจา โดยเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2006 ได้มีการเจรจาระดับสูงระหว่างประธานาธิบดีเซอร์เบีย และนายกรัฐมนตรีโคโซโวขึ้นเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 1999 แต่ไม่สามารถตกลงกันได้เรื่องสถานะทาง การเมืองที่ถาวรของโคโซโว ฝ่ายเซิร์บยืนยันให้โคโซโวเป็นส่วนหนึ่งของเซอร์เบีย โดยยินยอมให้อิสระ ในระดับหนึ่ง ขณะที่ฝ่ายอัลเบเนียนต้องการอิสรภาพ สำหรับการเจรจาในระดับเจ้าหน้าที่ครั้งล่าสุดมีขึ้นเมื่อ

วันที่ 7-8 สิงหาคม ที่ผ่านมามี ยังไม่สามารถหาข้อยุติได้ โดยฝ่ายเซิร์บได้คว่ำบาตรการเจรจาในหัวข้อที่เกี่ยวกับอนาคตของโคโซโว

มอนเตเนโกรลงประชามติแยกตัวออกจากประเทศเซอร์เบียและมอนเตเนโกร

เมื่อวันที่ 21 พ.ค. 2549 มอนเตเนโกรได้จัดการลงประชามติเพื่อแยกตัวออกจากประเทศเซอร์เบียและมอนเตเนโกร โดยมีผู้ลงคะแนนเสียงสนับสนุนให้รัฐมอนเตเนโกรแยกตัวออกจากประเทศเซอร์เบียและมอนเตเนโกร ร้อยละ 55.4 ซึ่งเกินเกณฑ์ขั้นต่ำ (ร้อยละ 55) ที่สหภาพยุโรปกำหนดที่จะให้การรับรอง โดยมีจำนวนผู้ที่มาใช้สิทธิมากถึง ร้อยละ 86.3 จากจำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนนทั้งหมด 485,000 คน ซึ่งผลการลงประชามติในครั้งนี้ จะทำให้มอนเตเนโกรกลายเป็นประเทศเกิดใหม่ล่าสุดของโลก และมีแนวโน้มที่มอนเตเนโกรจะได้รับโอกาสในการพัฒนาประเทศและเข้าเป็นสมาชิกสหภาพยุโรปได้ในที่สุด อย่างไรก็ตาม เซอร์เบียจะเป็นรัฐสืบสิทธิเพียงผู้เดียว สำหรับมอนเตเนโกรนั้น เมื่อแยกตัวออกมาเป็นประเทศเอกราช จะต้องขอรับการรับรองจากนานาประเทศ และสมัครเข้าเป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ และองค์การระหว่างประเทศอื่นๆ อีกครั้งหนึ่ง

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเซอร์เบีย

ความสัมพันธ์ทวิภาคี

1. ไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับเซอร์เบียอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2546 (เมื่อครั้งยังเป็นประเทศเซอร์เบียและมอนเตเนโกร โดยปัจจุบันเซอร์เบียเป็นผู้สืบสิทธิ) แต่มีความสัมพันธ์กับเซอร์เบียและมอนเตเนโกรมาตั้งแต่ปี 2497 เมื่อครั้งยังเป็นประเทศยูโกสลาเวีย โดยเซอร์เบียฯ ได้มอบหมายให้สถานเอกอัครราชทูตเซอร์เบียและมอนเตเนโกร ณ กรุงจาการ์ตา ดูแลไทย
2. การค้าระหว่างไทย-เซอร์เบียในปี 2548 มีมูลค่ารวม 1.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออก 1.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้า 0.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (สถิติเมื่อยังเป็นประเทศเซอร์เบียและมอนเตเนโกร)
3. ไทยยังไม่มีการจัดทำความตกลงทวิภาคีกับเซอร์เบีย ทั้งนี้ เนื่องจากการสถาปนาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเซอร์เบีย เมื่อ 22 เมษายน 2546 ถือเป็น การสถาปนาความสัมพันธ์กับรัฐที่เกิดใหม่ ดังนั้น ความตกลงที่ไทยเคยทำกับยูโกสลาเวียจึงไม่มีผล

ที่มา: กระทรวงการต่างประเทศ, CIA: The World Fact Book และ International Monetary Fund (IMF)

Last Updated 05/10/2552